

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. március 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 2 évre 6 kor., 4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Feljelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, esütőtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-látnán-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytözsdekben.

Sztrájkoljunk!

A legelőkelőbb s legelterjedtebb divat, melynek manapság már minden vonalon hódolnak, a sztrájk. A szociáldemokrata handabandának ez az egyetlen pozitív eredménye. Sztrájkolnak itt, sztrájkolnak ott, néha jogosan, legtöbbször jogtalanul, aztán emelkedik a munkabér, drágább lesz horribilis módon az élet s mi lateiner, készfízetésből élő emberek vagyunk az a gyámoltalan közönség, amely ehhez a szomorú színjátékhoz akarva, nem akarva a fölemelt belépődíjat megfizeti.

Pedig én úgy tudom: ha közönség nincs, színház sincs. S ha a közönség egyértelműleg és szívós kitartással attól teszi függővé e színházbajárást, hogy a direktor a helyek árát tetemesen leszállítsa, hát akkor úgy lesz, hogy a direktor ur mégis csak le fogja szállítani a jegyek árát — még pedig tetemesen. Mert ha nem mondta is a bölcs Ben Akiba, akire sok bölcsességet ráfogtak már, de bátran mondhatta volna és igaz is marad: hogy jobb élni tetemesen leszállított helyárrakkal, mint fölemelt helyárrak s üres ház mellett éhen veszni . . .

Nos tehát, ha a dolog így áll, ha csakugyan tőlünk függ, hogy ebben a sztrájkos színházban legyen-e előadás: akkor, mélyen tisztelt közönség, enged meg nekem, hogy én is kiadjam a közkedveltségű jelszót: sztrájkoljunk!

Tovább megyek. Alljunk össze közös akarattal, nyissuk meg a sztrájkoló nagyközönség sztrájkos színházát s ha műsorunkat jól összeválogatjuk s ha jól forgolódunk a színpadon, biztosíthatlak, mi leszünk a győztesek. Hiszen annyi okos és ügyes férfi meg asszony van közöttünk!

A Kacsok Pongrác „János vitéz“ c. darabja csak a Király-színházban félezer előadást ért meg. Hallatlan siker! De ez is bliktri lenne ahhoz az óriási hatáshoz képest, ha mi ügyes játékkal műsoron tartanánk azt a korszerű drámát, melynek címe: „*Le a felszólalt igényekkel!*“ vagy: „*Addig se nyujtózzál, ameddig a takaród ér!*“ Kitiűnő operettünk: „*Két tal élel mindig elegendő,*“ remek vígjátékunk: „*Follos ruha nem szégyen,*“ kacagató bohózatunk: „*A meghalt kalapkontó*“ vagy: „*A frakk lemelése,*“ országos életképünk: „*A be- és kifordított garderób*“ mindig biztos hatást, zsúfolt házat ígérnek. Nem fogyna ki a

zsebünk, apadna az adósságunk s csendesebb, de boldogabb lenne az életünk.

De hagyjuk a tréfát s beszéljünk komolyan!

Kezdjük az öltözetnél. Micsoda tenger pénzt költünk reá! Utcai ruha, esti ruha, házi ruha, utcai kalap, esti kalap, diszkalap, egyszerű kalap, a cipők és kesztyűk sokágu családja, frakk, lakk, klakk, szmoking, redingót, zsaket, szalon öltözet, stb. stb. csak úgy nyeli az ötven és száz koronásokat ott is, ahol az ilyenféle bankjegy igen ritka vendég. Pedig nagyon jól tudjuk, vagy legalább is kellene tudnunk, hogy *nem a ruha teszi az embert.*

Alljunk hát erre az álláspontra, de radikálisan. Kezdjék a nők, folytassák a férfiak, vagy megfordítva. Egyre megy. Még ünnepies alkalmakkor, banketten, esküvőn, tisztelgéseknél, színházban, hangversenyen, bálon is jelenjünk meg a legegyszerűbb ruhában. Még a talpalt és foltos cipő és a kifordított ruha is legyen szalonképes. Amit lehet készítsünk és készíttessünk házilag. Legyen közös divatunk a szigorú egyszerűség és lássuk, nem szállnak-e majd le a szabóműhelyek és divatüzletek bolondosan drága árai . . .

Hát az étkezések fényűzéseit nem le-

Renaissance.

— A Fejérmegyei Napló eredeti tárcája. —

II. Színház.

Az eddigiek szerint két kérdésre kell megfelelnünk:

1. Oly szellemi táplálékot ad-e a színház, mely alkalmas arra, hogy fajunk szellemi sajátosságait megőrizze, megerősítse? Az ott kapott szellemi erő tovább építi-e fajunk lelki alkatát e lélek saját fejlődési törvénye szerint? Vagyis a színdarabok s az a mód, mellyel azokat eljátszák tekinthető-e fajunk megnyilatkozásának, specialis magyar művészetnek?

2. Alkalmas-e a színház mai formájában arra, hogy az egyén lelki egészségét elősegítse? Gondolkodóba ejti-e emberi kötelességei felől? Elősegíti-e harmonikus, egységes, morális elveken nyugvó felfogásba olvasztani az élet különböző megnyilvánulásait, melyeket bemutat?

A színház ép úgy mint a sajtó tulnyomólag, sok helyen kizárólagosan a zsidóság kezében van. Alkalmas medium-e a zsidóság arra, hogy rajta át visszaérezzük fajunk múltját? Alkalmas-e erős erkölcsi egységnek nevelésére?

Kulturánk életében tegnap óta vesz tevékeny részt. A múlt, melyben mi hitünkkel, kulturánkkal, összes lelki hajlandóságainkkal egybegyöke-reztünk, rá nézve börtön, melyből most szabadult ki. E múltból emlékei csak szenvedést és gyalázatot hoznak lelkébe, tehát azt csak gyűlöletével apperceptálja. Nem tanulmányozza, megveri és képtelen a megértésére. Az a történelmi érzék, mely többé kevésbé ott van mindnyájunk lelkében s kiszélesíti emberiségünket, teljesen

hiányzik belőle. Hiszen ez az évszázadokon át kialakult társadalom arisztokrácia, melyben ő elhelyezkedni nem tud, ahonnan kéri mint parvenü. Ezért megy oly fanatikus dühvel morális és hitbeli törvényeinknek. Ezt a kultúrát az a mult szülte, mely az ő gyehennája volt, azért ezt a kultúrát meg kell semmisíteni. Ezért ellensége a háza eszmájének, melyet ő mult lelki egysége hozott létre. A mohó ambíciójú parvenü érzi, hogy a sok századon át együtt hívó, együltérző és gondolkodó embereknek abban a kapcsolataiban, mint hazának neveznek, ő arisztokrata, előkelő helyet soha el nem foglalhat. Hiába törtet oly lázas sietséggel Munkáctól a főrendiházig: parvenü marad. A mult nem rezonál lelkében, multunk eseményeit, képeit képzetele, szenvedélye átélni nem tudja. A multat költői ihletével, vagy művészi játékaival élénk varázsolni nem képes.

És ne dobják most ellenérvek ide a Fényes Somák Kuruc Feja Dávidjait.

A hazafias fellendülésre számító üzletdarabokat ne vétsük össze a faj mélységes megnyilatkozásaival. Bánk Bánban ezer év alatt végigszenvedett érzések lettek szavakká. Katona lelkében egész fajunk tragikus küzdelme nyert művészi formát. Ez a virág csak ebben a speciális magyar talajban teremhetett, gyökérszálai életet isznak mindnyájunk lelkéből. És a Somák darabja vagy ódái? Magyar ruhás alakok történeti nevekbe bujva hosszú frázisostorokat pattogtatnak. A fő az, hogy minél több jegyárát lelkesítsenek ki a balekek zsebéből. En nem akarok elítélni senkit: mindenki úgy marakodik a megélhetésért, ahogy tud. De erről a költői leburjól le kell vakarni a hazafiság és művészet cégerét. Aki hamis bort árul, talán még nem erkölcstelen. De ha jó bor gyanánt árulja, feltétlenül az.

Az első kérdésre tehát határozottan nemel felelhetünk. Lassuk a másodikat.

Itt látjuk e faj rendkívüli praktikus szellemét. Az élet minden terén lázas hajszában üzi merész álmanak, jövő hatalmának eszközt: a pénzt. Tudjuk, hogy a komoly művészetre, a mély morális emóciókkal járó darabokra nálunk még nincs közönség. Pedig az a fő, hogy minden hely tele legyen, mert minden fej egy jegy s minden jegy pénz. Hol lehet az izlésében fejletlen, ideges emberiség érdeklődését megmarkolni? A szexuális hajlamokban. Erre biztosan lehet számítani, melyet utóvégre testünk mindnyájunknak van. És ömölnek a külföldi durva komikum, vagy szakácsnékat könnyeztető darabok, melyek mind a szexuális élet szomorú paroxysmusait tárják elé, hol nevetséges, hol sentimentális formában. Ez aztán biztosan hat mindenkire, nőre, férfira, gyermekre, időse: egyaránt. En nem is tudom miért vetjük a hit, a tiszta élet magvait a fejlődő emberiség lelkébe, mikor látja, hogy napról napra az emberek pénzért rohannak olyan helyre, ahol cigány mimikát hánynak egész erkölcsi felfogásunknak. Ugyan minek is jártál éveig iskolába, templomba? Khon Regina művész és Weisz Jakab művész ur 2 óra alatt 50 krajcárért egész új erkölcsi világot szemérmelenkedik beléd. Megmutatja, hogy a házasság, mely mint szentség megtartotta fajod tisztaságát s megőrizte a családát, az erkölcsi érzések e nagy ezervoárját, nevetséges copf, melyet akkor ránkaphatsz le fejedről, mikor akarsz. Vajjon milyen gondolatokra jön az a fiatal asszony, aki látja, hogy az egész város színe, komoly és nyomósszavú emberek előtt darabokat adnak, melyekben a nő azzal játszik, hogy minél többször megszegi férjének adott esküjét. És a közönség itélete? Harsog, taps. A megcsalt, hisz-

Mai lapunk 6 oldal.

hetne-e tömpítani? A közös könyha már megseleksi, de ez csak a kezdet, melynek a családias összejövetelek s a különféle bankettek terített asztalainál is kell folytatódni. E téren is le kell venni a napirendről azt a megrögzött, eszeveszett szokást, amely szinte kéjeleg abban, hogy a saját asztalunk vendégei előtt sültjeink, főttjeink fölösleges sokféleségével miképen tudók tullicitálni a mások terített asztalát. Lássuk be, hogy ez a nagy bolondság tette tulajdonképen eddig is tönkre az igazi magyar vendégszeretetet. Legyen hát ezen a téren is máskép! Higgyék el, két túl jól elkészített egyszerű és izletes étel még a királyok asztalán is untag elegendő. Minden egyéb fölösleges cifraság és pózolás s vajószínű eredménye rendesen költös: gyomorrontás s hol lassabb, hol gyorsabb el-sorvadása a vagyonnak. Legalább is bszantán neveléses eltévelyedése az emberi okosságnak, hogy ugy akarunk másokat megtisztelni vagy ünnepelni, ha zseb és gyomor rovására torkig etetjük és ital-juk embertársainkat és magunkat. Még most is, mikor a drágaság az élelmickek árát szinte megkétszerezi s például egy nyomoruságos tojásért (a feleségemtől tudom) 10 fillért kér a falusi asszony s egy darab — kenyeret.

Itt is tehát a szigorú egyszerűséget és takarékos-ságot kell következetesen keresz-tühajtott elvül kitzu-nunk. Ha nem tesszük, rövidesen az anyagi és erkölcsi csőd mélysegeibe zuhan a társadalomnak az a legnagyobb kontingense, mely fizeté-sért dolgozik, de amelynek fizetését a drágaság arányában sohasem emelték, most sem emelik s ezután sem fogják emelni.

Sztrájkoljunk tehát Mélyen tisztelt Közönség! Sztrájkoljunk az egész vonal-on! Pártoljuk tényleg a honi — egyszerűséget, takarékos-ságot ruházatban, élel-cmben és társas érintkezéseinkben. Ilyenféle kiadásainknak csökkenése arányában fog növekeni a társadalmi jólét s a kevesebb

igényű társadalom redukált szükségleteit — ha a társadalom egyöntetűen és minden téren jól szervezkedik — a munkás is kénytelen lesz olcsóbban kielégíteni, különben nem kap munkát s meg nem élhet.

A szociális színházban eddig a mi bőrünk-re ment és megy a vásár. Minden sztrájkért végeredményképen minket sarcoltak meg. Miért történik tovább? Álljunk össze, nyissunk mi is színházat életreláló programmal!

Sztrájkoljunk!

A wieni nagy napok.

A wieni kath. nagygyűlés szépen sikerült. Ők maguk is meg vannak vele elégedve. De soha se képzeljük, hogy ezek a nagygyűlések olyan nagyon „nagy” gyűlések egyáltalán nem változtak Wien képén, ronda és mindennapi ábrat-zatján. Wien külsőjén épenséggel semit sem lehet észrevenni a nagygyűlésből. Legfőlebb, hogy mikor megkezdődik a gyűlés egy ülése, többen tartanak a gyűlésről hazafelé, de ez ugy van minden nagy koncertnél, meg színháznál is. Már a nagy német kath. gyűlésekben ez más. Német-országban az illető egész város ünnepele többé-kevésbé. A házak, utcák föllobogóva, már a pályaudvar környéke is ünnepele. Már Wienben ebből semmi sincs. Ez persze részben onnét van, mert Wien ropant nagy a német kath. gyűlések helyeihez képest. A nagygyűléseknél nagyon szerepel a vidék, Wienben nem. Hiányoztak Wienben a keresztény munkás fölönulások is és ezért már kár. Talán fáztak. Eucharisztikus kör-menet sem volt. Mert, hogy nagy akadály a köz-lekedésre.

A wieni kath. gyűlés teljesen a fényes So-fiensaalra és a sok szakgyűlés terméire szorítko-zott. Itt elég élénk! volt a kép és fény és a né-met nagygyűlésekre emlékeztet. A fényes nyilván-os ülések teljesen megtöltötték a hatalmas So-fiensaalat, pedig ez jóval nagyobb a budapesti vi-gadónál. Amü különösen ki kell emelni, az hogy a közönség fele nem hölgyekből telit, mint a mi nagygyűléseinkben. A wieni nagygyűlés a hölgyek-ke szemben szinte lovagiatlan, csak nagyon kor-látolt számban eresztették be s azért nem is igen törekedtek oda. Ezek a kath. gyűlések a férfiak gyűlései. És dicsérettel kell kiemelni. Azon a Festversammlungon, melyen mi voltunk, 5-6000

férfit lehetett látni, hölgyet legfőlebb 2-300-at és azokat is csak oldalvást a páholyokban. Sok volt a pap és mindenféle szerzetes, de ez a né-met nagygyűléseken is így van. Hallottunk lelkes hölcsokat és tömpahangu úrcs püfjokat. Már ezeknél többet ér a magyar harsánv éljen és a dörgő magyar abcug. Ezeket a püfjokat bizony többet érne megmagyarosítani abcugra, ezt ha-talmasabban lehet adni és különben hangzik. Már akartuk a gyöngye püfjokat tagítani abcuggal. Na-gyon föltűnt, hogy bár egész ótan keresztüli hall-gattuk a leglekesebb beszédet e címmel: „A kath. vallás jelentősége a Habsburg jogar alatt” de azért egy szóval sem emlegették Ferenc Jó-zsefet és nem juttattak neki egy hochot sem. Ez minálunk lehetetlen volna.

Osztrák kath. nagygyűlés a neve, de bátran csak wieni kath. gyűlésnek kelene nevezni. Osz-trák nagygyűléssé csak az tette, hogy ott volt az osztrák püspöki kar majdnem teljes számmal s ott volt sok pap a vidékekről. De a többi résztve-voket jórészt csak Wien szolgáltatta. A szónokok közbe liebe Wieneknek tituláltak a hallgatósa-got. A vidéket nem vonták be, arra nincs is szükség, de nem is igen lehet, hová tegyék őket, mikor az óriási Sofiensaal így is megtelt és Wien maga még tiszser annyit férfi hallgatót is szolgál-tathatna. Szociáldemokrata nem alkalmatlanok-dott, én nem is látam a Sofiensaal körül rendőrt. Nálunk mennyit a kirendeltség ilyenkor! Hiába, mégis csak különben vannak, mint mi.

Az eredmény kimagasló része az osztrák kath. sajtó egyesülete, a Piusvereinre, irányult. Erre büszkék és méltan. Lueger után alig van most nagyobb név P. Kolb jesusitanál, minden gyűlé-sen emlegették, fotográfiáját ott kintálták az ajtó-ban. Liechtenstein E. herceg egyik beszédjében felszólítja a liebe Wienereket, hogy közös erővel dolgozzanak főképe a piszkos vicclapok ellen a vendéglők és kávéházakban és borbély-üzletekben, mert amit Wien e tekintetben produkál, az egye-nesen hajmeresztő, mondja; a vaddisznó, így folytatja, hát ezt az igazi vad „disznó”-t még védi a törvény? Az „Wildschvein”, ez pedig igazi „Wildsau.” A nagygyűlésből folyólag a Piusverein érdeméből most decemberből k zve a Reichspost s a „Christl. Social” napilap teljesen fölveszi: majd a hirheut „Neue Freie Presse” alakját, beosztását, terjedelmét. Mikor mondhatjuk majd mi is, hogy az „Alkotmány” fölveszi a versenyt a „Buda-pesti” vagy „Pesti Hirlap”-pal.

keny, jóhiszemű férjet pedig lelkeiden röhögéssel köpiék szembe. Hát érdemes tisztességes nő lenni?

S a lányok tiszta élete? Ez a harmatos, csodás szép költészet, melynek főráját a hitélet a Boldogságos Szüz példájával oly gazdaga tette. Regina darabjai kigyógyítanak ebből az ócska felfogásból. Minden tagjával hirdeti a női emancipációt, mely egyenlő állatúságot követel a nő számára is. E darabok megtanítanak, hogy a test értékes portéka, melylyel jutányosan lehet trafi-kálni. Vigyéték lányaitokat a színházba!

És nincs egyetlen egy ideálunk, egyette. tiszta érzésünk, melynek ne volna egy dramati-zált, piszkos szatírja. Ott, ahova a legfogéko-nyabb lélekkel megy az ember, mert még a po-litikai meggyőződés sem befolyásolja felfogásának formáját (mint az újságnál), piszkot, szemetet, mérget vetnek belé.

És aztán nézzetek a színtársulatokat! Ta-lán akad egy-két élhetetlen, aki művészetről is álmodik. Művészetről, melyben játékvál magy lelkek életébe szuggerralja a nézőt s az egyszerű polgárral megérteti az emberiség ezer meg ezer formáját. De milyen a többség? A városi ghetók züllött éhenkórászai, akik más seftre már nem képesek. Női személyek, akik mert végig tudnak inzultálni egy zeneművet és jól tudnak mozogni, feljogosítva érzik magukat, hogy a prostitúciónak egy szabadabb, a rendőrségtől nem ellenőrzött formáját üzzék. Törekedhetik-e művészi játékra az a nő, kinek egész este az a ő gondolata, hogy a prosceniumban ülő Don Juanjától minél több ban-kót mozogjon ki. A közönség talán észre sem ve-

szí, hogy amin ő könnyez és kacag, az voltaképen csak két személy kéjelgésének szemérmellen elő-játéka. Ezeknek a Don Juanoknak az izlése vezetí tehát az előadás. És kik ezek? Vidéki Mokány Bercik, akik a színházi szezon alatt akarják kiélni magukból azt a zsírt, mely egy évi télen szuszogás-ban pocakra gyült bennök. Szerencsétlen fiatal katonatisztek, kiknek életében minden színházi csil-gal egy-két váltóval többet jelent. Nagyzási hőbortan szenvető kereskedők, kik a szolid előd által gyűjtött vagyont szennyes éjszakákon dobálják el s buta göggel telnek el, ha egy ilyen „csillagot” el-kaparthatnak a dzsentri vagy a tiszt orra elől. S mikor egy ilyen társulat kivonul a maga csilla-gával, kerítővel, Alchonseával, magával viszi a szerencsétlenek agyveléjét, hátgerincét s azt a sok pönt, mely jó kézben oly termékeny lett volna. A rituális gyilkosságot én sem hiszem. De az a hatás, amit e vidéki társulatok tesznek, morális értelemben a legkevtelebb rituális gyilkosság-nak nevezhető. Budapest színészeiről külön tanul-mány kellene s így arról most nem szölok. Hogy segítsünk ezen? Hogy kamatozhassuk erkölcsi téren azt a rengeteg pénz, melyet most az izlé-selenségnek, a prostitúciónak dobnak?

Természetesen a legidősebb az volna, ha a színház többé nem kalandos vállalkozók üzlete, nem pénzkeresés, szóval nem seft volna. De mivel a nemzeti színházak felállításra az állan; mostani körülményei közt még az utópiák közé tartozik, keressünk más segítő gondolatot.

Az a város, mely falai közé és színházába beengedi, sőt sokszor anyagilag is támogatta a társulatot, feltétlen felügyeljei joggal bír e társulat

működése feleit, s csak akarnia kell, irányíthatja is azt.

Állítson tehát művelt, irodalmilag képzett, 15-20 vagy több tagú, lehetőleg tanárokból és papokból álló bizottságot, mely a színház ügyeire felügyeljen, azokat vezesse. Nem olyan tedd el ne vedd el bizottságfétét értek, mely évente egyszer kóristának, primadonnának forintokat szavaz meg. Ez a bizottság dolgozna. Tagja volna a szingazgató is s együtt állapítaná meg a hó-nap repertoárját. A bizottságnak feltétlen joga volna a lelki okokból előadásra alkalmas dara-bokat a programba belevinni, s a szemetes dara-bokat onnan kidobni. Hiszen manapság, mikor minden maszkára esik egy állatvédő egyesület a maga elnökövel és tisztikarával, talán a társada-lom megvédésére is lehetne egy ilyen szellemi rendőrséget, erkölcsi és eszietikai esküdtbíró-ságot alapítani. A színház szennyes dolgai egy vidéki városban köztudomásúak. A bizottságnak joga volna a visszslást megszüntetni, a botrány oko-zóit elbocsátani.

S most lássuk, hogy nevelhetünk nemzetet és egyet a színházban?

Meg kell keresnünk azokat a magyar dara-bokat, melyekben a magyar életből vett képek rajunk hangulatait öntik lélkünkbe, melyekben a személyekben magyar jellemvonások testesülnek meg. Katona, Kisfaludy, Vörösmarty, Szigligeti, Czako, Nagy Ignác, Madách, Szigeti, Tóth Ede, stb. darabjai bőséges anyagot adnak. A nem zenemű darabok színeléti közt a zenekar ne ide-gen divatos operacafatokat játszókat, hanem régi magyar népdalokat. A dal visszhang, melybea

UJDONSÁGOK.

Időjelzés: keleten éjjeli fagy, nyugaton sok helyütt csapadék.

A választások küszöbén.

Holnap a szavazó urnák köré sereglik Székesfehérvár választó közönsége. Megnyílik előtte a jog, hogy három esztendőben egyszer befolyást gyakoroljon ősi szabad királyi városunknak sorsára, boldogulására, vagy szerencsétlenségére.

Valóban komoly és nagyfontosságú pillanat, főleg ha megfontoljuk, hogy városunk a közel jövőben életbevágó feladatokat megoldása előtt áll. A jövő esztendő, a tisztújításnak is esztendeje lévén, minden valószínűség szerint egyszersmind irányváltást is jelent. Sok-sok mulasztásnak, hosszú elmaradottságunknak reparálása vár a bizottsági tagokra.

Évtizedeken keresztül csak terheink emelkedtek és neheztedek mindinkább vállainkra, de előremozdulásról, a modern igények követelte haladásról annál kevesebbet tudunk. Forrásokat kell keresnünk, a melyek valahára nemcsak adóemelkedést, de jövedelmezőséget is jelentenek számunkra. Ezeknek megítélésére és elhatározására pedig olyan férfiak kellene, a kik nemcsak megítélni tudják ezt, nemcsak dolgozni tudnak a közjó érdekében, hanem függetlenségük van hozzá, hogy a megismert jót keresztülvigyék.

Ezek a körülmények mindennél kiáltóbban követelik, hogy a törvényhatósági bizottság tagjai csak olyanok legyenek, a kiknek akarati elhatározását senkinek, semminek a befolyása nem irányítja, csak egyedül a városnak, az igazságnak, a haladásnak érdeke. Befolyásolható, gyenge lelkű ember, olyan, akiben az intelligenciának az a mértéke nincs meg, hogy a város szükségleteit mérlegelni tudja, a ki az okos haladást a takarékosággal összeegyeztetni nem képes, az nem lehet és

az emberek öröme és szenvedése nemzedékről nemzedékre száll s millió minket megnevettet, vagy meggyrikt, őseink életét, fajunk lelkét éjjük át. Meg kell keresnünk azután a külföldi rengeteg gazdag irodalomból azokat a munkákat, melyek formájuk és tartalmuknál fogva színessé tehetik az egyén kedélyét s értékesen gazdagíthatják gondolatvilágát. E két iorrásból meríthető darabok száma oly nagy, hogy vele évtizedek repertoárját el lehet látni s épen nem szorulunk rá a jelen irodalom dramatizált szemeteire.

Aztán még tovább is mehetnénk a nevelési munkában. A francia színházak némelyike *Courserie* címen kedélyes délutánokat rendez melyen lezártított árakkal (az Odéon árai 1fr. és 50 c.), amikor valami művelődéstörténeti vagy irodalmi kérdést tárgyal egy felolvasó, megszakítva szavallatokkal s zeneszámokkal. Nem lehetne e a magyar irodalom és kultúra ismeretét a színházban eropagálni? Egykorú díszítés mellett, egykorú zene, egykorú irodalmi emlékek előadása mélyebben belevinne abba a nagy erkölcsi közösségbe, a multba, ahonnan sarjadznak lelkünk minden nemes gyökerei.

Persze azt mondják, hogy mindez csak utópia, mert nincs gerincünk a jóra. Hiszen érem én, hogy ez sem Reginának, sem Jakabnak nem fog tetszeni. És nem fog tetszeni azoknak sem, akik a társadalmi felbomlástól, a mai erkölcsi világ felfordulásától várják a mannat. Azt is látom, hogy a közönség jó része még műveletlen ehhez. De hát a nevelést is kezdeni kell valamikor! Vagy rohadjunk csendesen tovább?

ne legyen a polgárok bizalmának letéteményese. Az nem érdemli meg, hogy egy oly előkelő testület kebelében polgártársainak bizalmából teljesítsen hosszú időkre kiható munkát.

Szegyenelve kell bevallanunk, hogy városunk közönsége még ma sem jutott olyan magaslatra, hogy a bizottsági tagválasztásokat, az egyének mérlegelését kizárólag a közérdek szempontja szerint mérlegelné. Még mindig vannak, a kik hitvány eszem-izsomért, egy-két pohár borért legnemesebb ténykedésüket sárral piszkítják be. Látjuk azt, hogy sokak lelkében tisztára csak személyi indokok bírnak befolyással, a sógorság, komaság, anyagi érdekek kapcsolata kerekedik föléje a város boldogulásának.

Értse meg ezt valahára Székesfehérvár választó közönsége és ha szavaz első sorban ne önmagát, ne a személyi érdek előretolakodását nézze, ne is az eszem-izsom lealázó és megbecstelenítő eszköze által befolyásoltassa magát, hanem cselekvő, értékes, számitó: szóval hasznos tagja legyen Székesfehérvár városának.

Választási mozgalom. Jó, hogy holnap már meglesz a választás, mert a jövő héten már legalább kétszáz jelölt viaskodna a — bukásért. Napról-napra több embernek jut eszébe, hogy neki is vannak érdemei a város körül s hogy Fehérvár csak vele boldogul, vagy nélküle bukik.

A mozgalom éle valójában csak két városrészre oszlik, a Vizivárosra és a Tóvárosra. E két helyen erős a harc, a többiben jóformán tisztában vannak már az eredményével:

A *Belvárosban* Sny Viktor dr. jelöltsége nagyon erős híveket kapott.

A *Palotavárosban* Berveiler János és Fülzy Márton jelöltségét portálják, míg Grósz Bernátot nagyrészt elejtették már.

A *Felsőváros II. ker.-ben* minden mint a halál. A választók egy része azonban értékesíteni kívánja azt a népszerűséget, a melyet Havranek Antal a képviselőválasztások alkalmával elért és buzgógn korteskedik mellette.

A *Felsőváros I. kerületben* folyik ugyan a bor, de fogy a reménység is. A polgárok jelöltje — úgy látszik — bizonyosra veheti győzelmét.

A *Tóvárosban* az első jelölésben kiirt Erdőssy Bódog mellett különösen az intelligencia buzgólkodik. Nagy a hullámverés Lakatos Frigyes dr. személye körül is, a ki mellett a vasut tegnap este hivatalosan is állást foglalt. Úgy látszik, lassan be kezdik látni, hogy a néppel érző intelligenciára nagyon is nagy szükség van, a kiknek ugy a tehetségére, valamint függetlenségére is feltétlenül lehet számitani. Pedig ugy Erdőssy Bódog, valamint Lakatos dr. mellett ez a két szempont feltétlenül sokat nyom a mérlegben.

A *Vizivárosban* a régi jelöltek jóformán biztosan állanak. A meglepetés nincs kizárva, de az új jelöltek nagyrészt önmagukat jelölik és éltetik jó pohárcsengés mellett. Köztük legtöbb reménységgel Jungblut Antal és Hufnagl György mennek a küzdelembe.

A legjobb választási viccet azonban mégis a Felsővárosban csinálta egy tanító, a ki természetesen maga is szeretne jelölt lenni. Egy sokat emlegetett pénzes emberrel való beszélgetésének fináléját így adja elő:

— Látod, barátom, — mondotta a gazdag ur nekem (már mint neki) — nekünk mégis legjobb lett volna szövetezoznünk: én győztem volna pénzzel, te meg ésszel.

Értesítés. A társadalomtudományi-kurzus előkészítő bizottsága ez uton tudatja a felhívást aláíróival, hogy a *kurzust Pórháska*. Otótkár dr. megyéspüspök-ur f. é. december hó 2-ikán, hétfőn este fél 7 órakor fogja megnyitni. A számozott ülőhelyre jogosító belépő jegyek az aláírók részére már szétküldtettek s aki jegyét tévedésből meg nem kapta, sziveskedjék azt a belvárosi katolikus kör helyiségében átvenni.

Előléptetés. A Székesfehérvári Takarékpénztárnál a nyugdíjazott *Wildenauer* János helyére főkönyvelővé ifj. *Csapó* István, ennek helyére pedig pénztárnokká *Ruff* Béla könyvelő léptek elő.

Renaissance. Örömmel halljuk, hogy a legjobb társaságokban is megbeszélés tárgyát képezi a lapunkban ezen cím alatt megkezdett, magas irodalmi nivón álló sorozat. A mai számban megjelent közleményt újból ajánljuk főleg az arra illetékes vezetők jóakaratu figyelmébe, nehogy igaz legyen az a vád, hogy városunk az a hely, ahol minden jó gondolatot és praktikus eszmét egyszerűen kivégeznek. A színházat a város is segélyezi: eltűrhették-e, hogy az erkölcsi rothadás melegágya legyen. Videant consules!

Ügyvédi vizsga. Dr. *Szöke* József törvénytudományi aljegyző fényes sikerrrel tette le az ügyvédi vizsgát a budapesti ügyvédvizsgáló bizottság előtt.

Kérelem a jó szívekhez. Egy jó családból való, de szegény, helybeli leány, felvettette magát a szent Keresztről nevezett nővérek zárdájába. Belépéséhez azonban elengedhetlen, hogy az ott szükséges ruhaneműkkel ellátva legyen. Anyagi helyzeténél fogva képtelen ennek előremérésére. Ezért fordul lapunk útján a jó szívekhez, alázattal kérve, hogy jelkénék vágyát, az Ur Jézushoz való vonzódását, az ő Állandó szolgálatába való szegődését adományokkal elősegíteni kegyeskedjenek. Lapunk szerkesztősége készséggel vállalkozik a beküldött összeg közvetítésére.

Közös konyha. Sokak öröme és büszkesége, a közös konyha készen áll már, hogy nemes szolgálatokat teljesítsen. A város általános érdeklődése kísérte a fényes multu megyeházunk Simor-utcará kiszögelő felében végbement restaurációt, mely ott a régi rozoga épületek kebelében közös konyhát avatott föl. Itt alkalom nyílnék az emberi haladás dicsőítésére. Börtöni helyiségekben közös konyha, a haladó kulturának egyik elvitathatlan vívmánya? Azonban mindenekelőtt kielégítjük a közönség felcsigázott érdeklődését, milyen hát az a közös konyha? Több heti munka eredményeképpen készen áll az épület, mely befogadja városunk legmodernabb intézményét, a közös konyhát. A tágas, szép helyiségek mindenestre alkalmasak arra, hogy a közös konyhához fűzött érdekek kielégüljenek. A Simor-utcará ajtókat törtek, innét elegáns lépcső vezet fel a várakozó szobába, vagyis a küldöncök gyülekező helyére. A váróterembe nyílik a felügyelőnöki szobája s egy felnyitható ablak, melyen át kiszögelnek a konyha étket. Az ablak mögött húzódik végig a konyha, hatalmas konyhai célokra igen alkalmas terem. Ez idő szerint egy rakott és egy Márkus-féle vestüzhelyvel van felszerelve. Csak azt várják, hogy rendelkezésüket mielőbb foganatosíthassák. Próbaképpen, izlettetőül már is munkában állanak, vizet forralnak rajtuk. A szakácsnőnek, cselédnek külön szoba áll rendelkezésükre. A közös konyha céljainak elősegítésére megnyílt egy éless-kamara, azonfelül irodául egy kisebb helyiség, hol ügyes-bajos dolgokat intézik hivatalos közegek. Természetes, hogy pince, padlás, kamara elmaradhatatlan járulékok. Szóval vig élet lesz a régi elhagyatott épületben december 1-én. Eddig 59 és fél adagra jegyeztek elő. Már az első menüt is kézreadhatjuk a következőkben. *Ebéd:* 1. Marhahusleves metélttel. 2. Marhahus vöröshagyma mártással, burgonya közzettel. 3. Töltött borjúhús pácolt salátával. 4. Almásrétes. *Vacsora:* Sertes sült burgonya közzettel és ugorkával. Pompás! Remekeit az étup bizottság. Tehát a legkisebb aggodalomra ok nincs, ha az előkelő izlésű étlap-bizottságra gondolunk.

Értesítés. A székesfehérvári korcsolyázó egyesület f. é. dec. hó 8-án d. e. 11 órakor tartja meg az évi *rendes közgyűlést a város háza nagytermében.* A közgyűlésre a tagokat czennel tisztelettel meghívjuk. Együttal értesítjük a t. tagokat, hogy a választmányunk f. hó 23-án hozott határozata értelmében a *család-lagsági jegyek* a rendes áron (4 K) csakis december hó 15-éig válthatók, azonül a család-lagsági jegy ára 5 K lesz. A rendes és a család-lagsági jegyek december 3-ától kezdve a Závodnik-féle cukrászdában, válthatók.

4

— **A vármegyei díjnokoknak.** A miniszter nagyobb összegeket állított be az állami költségvetésbe, hogy a vármegyék szolgáltatásban álló napi-, ások illetményeit rendezze. Ez illetményeket olyképp fogja rendezni a miniszter, mint az állami díjnokok illetményeit. Hogyan is történnék, hogy csak a napiidőjeit maradjanak ki az általános divó fizetésrendezéséből, kikre legnagyobb súllyal nehezedik az élet.

— **Hivatalos vizsgálat a szakszervezetekben.** Tudvalevőleg, de hiszen a dolog természete is úgy hozza magával, hogy a szakszervezetek működéséhez bizonyos gyanu fér. Így volt ez a múltban és semmi sem akadályozza meg, hogy így ne legyen a jövőben. Hogy a szakszervezetek körül a jelenben hogyan állnak az ügyek, annak konstataálására tegnap indult körútra Simon Sándor rendőrkapitány. Maron István számvető kíséretében. A szabálytalanságok a pénzkészítésnél szokták felütni fejüket, első sorban hát a pénzkészítéskre irányul a rendőrkapitány figyelme. A fejlemények mindenesetre érdekesek.

— **Nemzeti karácsony.** Az *Országos Ipar-egyesület* a következő kérelmet intézi a magyar közönséghez:

Minden esztendőben, mikor közeledik a karácsony, fel szoktuk keresni a hazafias magyar közönséget kérő szavunkkal: *csak magyar ipar cikket vásároljon karácsonyi ajándékul.* A szeretet ünnepén fogadják tevékeny szeretetét a magyar ipart, adja szereteteinek ajándékul azt, a mi a magyar szívnél legkedvesebb lehet: a magyar elme, magyar kéz, magyar munka termékét.

Ezt a mindenesztendi kérelmünket ezidén is ajánljuk bizalommal minden magyar ember figyelmébe. A karácsonyi vásár még nem kezdődött meg, de nem sokára megindul. Azért lépünk figyelmeztető és kérő szavainkkal a nyilvánosság elé már most, hogy kellő ideje legyen mindenkinek felkészülni a *nemzeti karácsonyra.* A vásárlónak: hogy jóelőre rendeljen magának olyan karácsonyi ajándékokat, a melyent a magyar ipar produkálni tud, vagy válasszon olyant, a mit készen kaphat itthon. Az *iparosnak*: hogy a nagyobb számu rendelésnek eleget tehessen a kereskedőnek: hogy kellő időben beszerezhesse a kellő választékot magyar iparcikkekből.

A nemzeti érzésnek nem lehet szebb és hasznosabb nyilvánulása, mint a magyar munka pártolása. Erre nincs szebb alkalom, mint a szeretet ünnepé, a melyen ajándékkal kedveskedünk szeretteinknek. A szeretet adójából kapja meg jogos részét a magyar ipar is, a mely annyira érdemes és annyira rászolgál a szerető istápolásunkra. Adjunk karácsonyi ajándékot a magyar iparnak is! *A magyarok karácsonya legyen az idén valódi magyar nemzeti karácsony! Az Országos Ipar-egyesület.*

— **Megszűnt sörtes vész.** Zavaros Aladár r. kapitány Virág Móriosz orvos és Sulyok János rendőrbiztos kíséretében tegnap végigjárta a sörtesvésszel fertőzött udvarokat. Mivel minden rendben talált, a zárlat feloldását javasolta, Szerdán tehát már újból szabad áruinak a piacon sörtesét.

— **A cukoradó leszállítása.** Bécsi forrásból ered a hír, hogy a kormány már megállapodott a cukoradó leszállítása dolgában. A kormány ki fogja jelenteni, hogy lassankint három fokozatban összesen tízenkét koronával fogja leszállítani a cukoradót, úgy, hogy az adó 1908-ban 38 koronáról 34 koronára s azután három évenként esetleg még kétszer és pedig mindannyiszor négy koronával fog lejjebb szállni, ha az első leszállítás után a belföldi fogyasztás megfelelően emelkedik. Ebben az esetben a cukoradó 1911-ben 34 koronáról 30 koronára, 1914-ben pedig 26 koronára szállna le. Ha az 1906-iki belföldi fogyasztásból indulunk ki, akkor a négy korona adóleszállítás 14.16 millió korona bevételt kevesebbet fog eredményezni, amit azonban 0.41 millió métermázsa fogyasztási többlet kiegyenlítene.

— **Bioskop.** Az Otthonkavéházban levő közkeveltségnek örvendő „Mozsi” jövőheti műsora: 1. Iskola kerülök. 2. Hü 16, megható. 3. A szomszéd lámpája. 4. Nagy fogadás. 5. Fáipar banadában, ismeretterjesztő, tudományos felvétel. 6. Gyermek háboru. 7. A Banditák, szenzációs nagy dráma. 8. Ördög vadászat. 9. Borbély inas csináltsági. 10. Tivoli víziesen, természetutáni felvétel. Szabad bemenet. Hideg buffet. Számos látogatást kér Fekete Géza kávé.

— **Városok a drágaság ellen.** Most már több város példájára Temesvár város tanácsa *Telbica* Károly polgármester-elnökségével szak- tanácskozást tartott az általános drágaság dolgában és elhatározta, hogy memorandummal fordul a kormányhoz s a drágaság megszüntetése végett a következőket hozza javaslatba:

1. A szerb határzár föloldandó. 2. Az őrlési forgalmat egész terjedelmében vissza kell állítani. 3. az országos vásártartás joga korlátozandó, még pedig olyanformán, hogy országos vásárok tartása csak olyan helyiségekben enged- tessék meg, a melynek lélekszáma a háromszet meghaladja. Ezzel a vásártartó községek száma 1629-ről 757-re szállna le. 4. A kisgazdák és kisemberek olcsó áru tehennel látandók el a tejtermelés emelése végett. 5. A kivitelre dolgozó kereskedőknek nyújtott kedvezmények megszüntendők és a falusi házalás tiltandó. 6. Azoknak a szabóknak, a kik ötvönnél több segédet foglal- koztatnak készpénz-szolgálatot kell nyújtani, hogy az osztrák ruhaiparral versenyeshessenek. 7. Az állattenyésztés emelése végett a borjutenyésztés minden községben jutalmakkal lenne díjazandó. A növédelkmárha kivételét el kell tiltani.

Talán Székesfehérvár sz. kir. város hatósága- nak és törvényhatósági bizottságának sem ártana ez irányban a temesvári példát követni, mert a fenti kérelmi pontokban egyenként és összesen súlyos közgazdasági érdekeinket érintik s így nagyon is közeli kapcsolatba hozhatók a drágasági kérdéssel.

Bátorkodom a n. e. közönség b. figyelmét felhívni, hogy **Karácsonyi és Újévi ünnepekre** szánt megrendeléseit már most sziveskedjék esz- közölni, nehogy a munkatorlás következtében annak késedelemmel tudják megfelelni. A felvé- teleket személyesen eszközölöm. Kétünö tisztelettel **SZIGETI Fénykeszpeszi és festészi műintézete,** *Székesfehérvár, Kossuth-utca 9. sz. — Budapest, IV., Kristóf-tér 6.*

— **A motorbenzin ára.** A kereskedelmiügyi miniszter, a benzinmotorral dolgozó kisiparosok és kisgazdák részére szükséges adómentes benzint mérsékelt eladási árárt az évi november hónap 30-ig terjedő időre meg a nyár folyamán kiadott rendelettel métermázsánként 24 koronában állapította meg. A miniszter most kiadott rendeletével *az árát további intézkedésig* tartotta.

— **Elgazolt kofasszony.** Lányik Mihályné kofasszonnyal, ki a Buda-ut és Deák Ferenc-utca keresztezésénél egy gesztenye sítő katlan mögött üldögélve szokta várni a jó szerencsét, egy kis baleset történt. Lányikné asszony, mint egyked- vűen bántul maga elé az utca zanjába, hirtelen közvetlen közelében kocsiroejt hall. Hátratekin- tenni sem ér rá, már jajveszékkelve hever a földön, segítségért kiáltva. Balog János Malom-utcai fu- varos kocsija elgázolta. Persze a gyümölcsös pad, a gesztenyefütyő katlan s az egész felszerelés mind egyszeriben a földön fektűt s szaladt a sok jó gyümölcs, ki merre látott az utcai gyerekek nem kis mulatságra s öröme. A szerencsétlen- ségnek egyetlen szerencséje, hogy a kocsit kerékei Lányiknének csak lábát horzsolták s így jelen- téktelen sérülést ejtettek rajta. Hanem a sok jó gyümölcsnek pótlására ki tudja elég lesz-e a vigyázatlan kocsi serszenye. Az ügy szerencsés elintézésébe még beleszól a rendőrség s felelős- ségre vonja a kocsiát, ki egyetlen oka a szeren- csétlenségnek. Valószínűleg szunyókált a bakon és lovát saját belátására engedte.

Mészoly Géza festményeket, vázlatokat állandóan jó árért vásárol a budapesti Eggenberger-féle műkereskedés.

— **Rend a faluban.** A múlt vasárnap Paulusz Ferenc éjjeli jó rendes útját járta Adony falujában, hogy megbazolassa a zavargókat és rendetlenkedőket. Ez útjában négy legényre akadt, kik tilos helyen összeverődve ételen csetepatában kucoroztak. Még nekik állott feljebb, midőn az ör nyugalomra intette őket. Nagy vita keletkezett, melynek következményeképen Paulusz uratam úgy eldöngötték, hogy nyolc teljes nap kellett gyógygyógyulására. Bántalmazóit kiszolgáltatta a bíróságnak.

8 lőerejű, használt, jó karban levő lokomo- bii és cseplőgép eladó. Cím a kiadóhivatalban.

— **Rohonczi — Rohonczy.** Rohonczi István zalaegerszegi törvényszéki bíró ur méltatlankodó levélben megkereste az alispánt, hogy az ő neve csak mint per Rohonczi forog közzájön; intéz- kedjék, hogy Rohoncynak titulájuk. Egyben megemlítette levelében, hogy „jászol-éle való cimeres ökör”, az, aki még azt sem tudja, hogy ő a nemes Rohonczy. Az alispán megbírságolta. Az ügy a miniszter elé került, ki a bíróságolást feloldotta. Minthogy azonban a kihágás-fenforog, Rohonczi ur Zavaros Aladár-rendőrkapitány kezelése alá került.

— **Végzetes szórakozás.** Sotonyi István és ifj. Pribék Mihály Felsőbárand-puszta Erdemes béresi zenét hordtak uruk parancsára. Eközben meghányták ügyes-bajos dolgaikat s szidták a sorsot, mely oly nehéz életkörülmények közé utalta őket. Ki hinné, hogy a két jóképi béres még a beszéd fonálán összekapott. Sotonyi uram Pribék Mihály rovására elszította magát, lett aztán hadd el hadd. Őre mentek, aztán pedig belátván, hogy ilyeténképen nem sikerül elintézni az össze- különbözést, Pribék Mihály vasvillát ragadott s a gonosz szerszámmal összeszúrta ellenfelét. Sotonyi súlyos sérüléseket szenvedett. A szomorú eset hirtelen eljutott a csendőrségig is, kik feljelen- teték a vitéz szurkálót.

— **Tűz.** F. hó 26-án Sáregresen ifj. Bojos Jánosnének a község határában levő préháza kigyuladt s összes felszerelésével együtt leégett. A tűzát senki sem vette észre, így a lángok nyugodtan garázdálkodhattak. A kár körülbelül 500 korona, egy része azonban biztosítási révén meg- térül. A tűz keletkezésének oka ismeretlen, nem lehetetlen, hogy gyujtogatás eredménye.

— **Rendőri hírek.** Juhász-Károly bérkocsis tiltott helyre állította kocsiját s mikor a rendőri közeg rendre intette, még önéki állt feljebb. A rendőrség kihágási osztályra 20 korona pénzbír- ságra ítélte. — Fekete Vilmost az a bűn terheli, hogy jogtalanul fogott iparüzésbe. 2 napi elzá- rású kapott. — Gulrich József és Boros István becsudálkozott állapotban támoptyogtak az utcá- kon. 1 napra bevítették őket a városközi dűtyiba. — Pór Károly hentes marhalevét nélkül igyeke- zett marhátt venni a vásáron. 12 korona pénz- büntetéssel figyelmeztették a szabálytalanságra.

IRODALOM.

Uj ifjusági iratok. A Szent-István-Társulatnak nem utolsó érdeme, hogy az iskolai tanítás kiegészítéséekppen egymásután adja ki jobbnál- jobb ifjusági iratait. Fontosak a könyvecskek, mert olyasmikre tanítják apró olvasóikat, a mik- nek tárgyalására s megmagyarázására az iskolá- ban sem idő, sem alkalom nincsen. Kiegészítik a tanítás anyagát, betöltik annak részeit, meg- ismertetnek az élettel, ránevelnek a hitre, becsü- letre, keresztényi öntudatra. A ifjusági iratok azon nagy tömege mellett, mellyel az ifjusági irodalom ismeretes nagyiparosai és nagyvállal- kozói évente ellepik a könyvpiacot, a Szent- István-Társulat kiadványai mindig szolidaság- kal, jó katolikus szellemükkel és paedagogiai kifogásolhatatlanságukkal tüntek ki. Régebbi jeles kiadványaihoz méltán sorakozik G. Büttner Juljának „Kedves történetek” és Sziklay János- nak „Uj világ” című most megjelent munkája. Büttner Julia fiatal leányok számára írta bájos finomságokkal ható és meleg szeretetet árasztó történeteit, Sziklay János pedig figyermeknek mond olyan történetet, amely felnyitja a szemü- ket s rátereli figyelmüket az élet olyan alakulá- saira, amelyeket hasonszörű munkák nem igen szoktak emlegetni. Iparkodik megkedveltetni velük az iparos és technikai pályákat s e tenden- ciájának okos érvényre juttatásával megbecsül- hetetlen segédesszköze lesz a pályaválasztás ne- hézségnek eloszlátásánál annyi nehézséggel küz- dők tanároknak és nevelőknek. Jó lélekkel ajánl- juk mind a két könyvecsket; ezeknél szebbet, jobbat — hiába kutaújok irodalmunkat — kis- fiuknak és leányoknak igen keveset vásároltu- nunk. — Az elsőnek ára: két korona, a másodiké két korona 40 fillér; megrendelhetők a Szent- István-Társulat könyvkereskedésében, (IV., Kec- keméti utca 2. szám.)

Legnemesebb karácsonyi ajándék: Családunk javára szóló életbiztosítás, minőt a legkifőnyelűbb módokat szerint ajánl a **Közgazdasági Bank és Takarékpénztár, a Triesti ált. biztosító társaság** (Generáli) helybeli képviselője.

Anyakönyvi statisztika.

1907. évi november hó 23-tól november hó 30-ig.

Születés. Született: 13 törvényes fiú, 7 leány, 0 törvénytelen fiú, 0 leány; ezekből halvaszületett törvényes fiú 0, leány 0, törvénytelen fiú 0, leány 0. Összesen 20.

Halálozás. Elhalt: 9 fi, 8 nő; ezekből 7 éven aluli törvényes fiú 1, leány 2, törvénytelen fiú 0, leány 0, 7 éven felüli fi 8, nő 6. Összesen 17.

E szerint a születés a halálozást 3-nal múlja felül.

Elhaltak. Wirth Károly r. k. önműlő kávé és háztulajdonos, 37 éves, Könyök-róz s. — Bakos Imre r. kath. ács-segéd 62 éves, Csapó-utca 10. — Nyikos Pál r. k. nap-számós, 68 éves, Palotai-utca 58. — May Mária ev. ref. 12 éves, Deák-Ferenc utca 36. — Vurga Ferencé, Takács Julianna, r. k. 18 éves, Forgó-utca 9. — László Istváné, Székely Erzsébet, r. k. 65 éves, Maroshegy. — Vincz Borhíla r. k. 2 napos, Csorda-utca 5. — Özv. Kohlmann Mihályné, Jahn Mária, r. k. 64 éves, Almássy-telep — Dillmann János, szabó-segéd r. k. 39 éves, Szt. György kórház. — Fiala Flórián téglaár, r. k. 70 éves, Szt. György kórház. — Keszezy Mihály r. k. önműlő székgyártó, 70 éves, Szt. György kórház. — Pintér József r. k. 41 éves, Szt. György kórház. — Mikó Ferencé, Jankovits Erzsébet, r. k. 40 éves, Maroshegy. — Halász József Mihály r. k. kékfűgyári napszámós, 27 éves, Salétrom-utca 14. — Csizsár Etelka r. k. 6 hónapos, Palotai-utca 73. — Sényi Károly, 2 éves, Szent György kórház. — Gyenki Mária r. k. 8 éves, Maroshegy.

Székesfehérvár szab. kir. városi polgármesterétől.

340. — 16092.
1907.

Pályázati hirdetmény.

Székesfehérvár szab. kir. városi törvényhatósági bizottságának folyó évi november hó 25-én tartott ülésében hozott 349/16092. számú határozata alapján pályázatot hirdetek ki — a városi tisztikarban **Tóth István főjegyző, Kovács Elek áruszáki ülnök és Bóna József pénztári ellenőr** nyugalmába vonulásával megüresedett, vagy esetleg megüresedő következő állásokra:

- I. a főjegyzői állásra, a mely a szervezési-szabályrendelet értelmében 3200 (Háromezerkétszáz) korona fizetés és 800 (Nyolcszáz) korona lakbér élvezetével van összekötve.
- II. két áruszáki ülnöki állásra, mely egyenként 2400 (Kettőezerháromezreszáz) korona évi fizetéssel és 800 (Nyolcszáz) korona lakbérrel jár.
- III. az I-ső aljegyzői állásra, amely 2000 (Kettőezer) korona évi fizetéssel és 600 (Hatszáz) korona lakbérrel, továbbá a II-ik aljegyzői állásra, amely 1600 (Egyezret-hatszáz) korona évi fizetéssel és 400 (Négy-száz) korona lakbérrel jár.
- IV. a pénztári ellenőri állásra, amely 1900 (Egyezretkilencszáz) korona évi fizetéssel és 500 (Ötszáz) korona lakbér élvezetével jár.

Az összes állások nyugdíj igényel járnak és a város közönségének 1907. évi 123/7875. számú véghatározata alapján minden állások betöltői még ezen véghatározattal megállapított fizetési, illetve lakbér pótlékokban részesülnek.

Felhívom mindazokat, akik ezen megüresedett, vagy fokozatos előléptetés folytán megüresedő állásokra pályázni kívánnak, hogy az 1883. évi I-ső t. c. I-ső és azt követő §§-alval előírt képesítésüket igazoló pályázati kérvényüket legkésőbb **folyó évi december hó 18-án délelőtt 12 óráig**, Székesfehérvár szab. kir. város tanácsi iktatóba annál is inkább adják be, mert később beérkezett kérvények figyelembe vételni nem fognak.

Székesfehérvár szab. kir. városi törvényhatósági bizottságának 1907. évi november hó 25-én tartott üléséből.

Havranek József s. k.,
polgármester.

LEGJOBB CIPŐCRÉM

szép fényt ad és tartóssá teszi a bőrt. A NIGRIN egészségi szempontból is ajánlható, a mennyiben nem tömí el a bőr lukacsait s nem akadályozza a láb párolgását.

ST. FERNOLENDT, Bécs
cs. és kir. udvari szállító.

Mindenütt kapható!

Székesfehérvár sz. kir. városi rendőrkapitányságától.

3688 sz.jkap. 1907.

Árverési hirdetmény.

Alulírott mint az árveréssel megbízott rendőrbiztos ezennel közhírré teszem, hogy a székesfehérvári rkapitányi hivatal mint I-ső fokú iparhatóság fenti számú határozatával elrendelte, hogy **Deutsch Katalin** kézi zálogházában levő mindazon zálogtárgyak, melyeknek kiváltási határideje f. évi november hó 12-én lejárt, az 1881. évi XIV. t.cikk 15-20. §§-ai értelmében árverezés útján eladassanak.

Ezen határozat következtében a ki nem váltott zálogtárgyakra az árverést **f. évi december hó 13-ik napjának délelőtt 9 órájára** a helyszínére Iskola-utca 6 szám alá kitűzöm és erre a venni szándékozótakat oly értesítéssel hívom meg, hogy az árverés alá kerülő tárgyak hatósági felügyelet és készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek fognak adatni. Megjegyezteték, hogy az árverés alá kerülő tárgyak az árverés előtti napig meghosszabbíthatók, vagy kiválthatók.

Az ezen tárgyakról szóló jegyzék az árverést megelőző 15 napon át alulírottán a rendőrkapitányi hivatalban a hivatalos órák alatt, a zálog-intézetben pedig az üzleti órák alatt betekinthető.

Székesfehérvár, 1907. november 27-én.

Hübner Imre
rendőrbiztos.

Pályázati hirdetmény.

Székesfehérvár szab. kir. város tanácsának folyó évi 17050. számú határozata alapján a városi javadalmi hivatalnál megüresedett **könyvelői, esetleg pénztárnoki** állásra ezennel pályázat hirdettetik:

A városi tanács által betöltendő ezen állások ideiglenes természetűek, tulajdonosai nyugdíjra jogosultsággal nem bírnak s a tanács által bármikor elbocsáthatók.

A könyvelői javadalmazása **2200 korona**, a pénztárnoki **2000 korona** évi fizetés, ugy ezen fizetésnek a városi közgyűlés által folyó évi november hó 25-én tartott ülésében megszavazott de kormányhatóságilag még jóváhagyandó **15%-a, mint drágasági pótlék.**

Felhívainak ennél fogva mindazok, kik ezen állásokat elnyerni óhajtják, hogy életkorukat, eddigi alkalmaztatásukat, nemkülömben képességüket igazoló okmányokkal felszerelt és sajátkezűleg megírt folyamódványukat legkésőbb bezárólag folyó évi december hó 14-ig a tanácsi iktatóba adják be, mert az elkesetlen beérkezettek figyelembe vételni nem fognak. A megválasztottak tartoznak óvadékul egy évi fizetésüknek megfelelő összeget letenni.

Székesfehérvár, 1907. évi november 28-án.

Havranek József s. k.,
polgármester.

Budapesttől 1 órányira Ócsa.
község közelében **1400 magyar hold parcellákban eladó.**

5 holdtól feljebb. Holdanként 150 és 170 frt-ig. Szőlőtelepítésre rendkívül alkalmas.

Bővebb telvilágosítást ad: **Farkas László földbirtokos tulajdonos.** Lakik: Felsőbabad u. p. Ócsa (Pestmegye.)

HIRDETMEY.

Nagymennyiségű első osztályú szokvány minőségű sima és gyökeres **Riparia-Portalis, Rupestris-Monticola** és **Vitis-Solonis** amerikai vadvessző, valamint ugyanily alanyra nemesített első osztályú szokvány minőségű a legjobb bor és csemegefajta

gyökeres fásoltványok

hozhatnak általunk forgalomba.

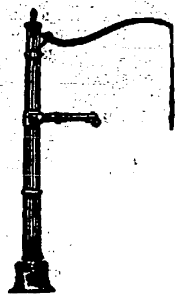
BALATONVIDÉKI SZŐLŐTELEP

kezelősége, Tapolca (Balaton mellett).

ELECTRO BIOSCOP (Mozgó fényképek)
az „**OTTION**” kávéházban **Kossuth-utca 17. sz.**

Naponta 2300. méter film bemutatás!

Szabad bemenet! **I. rendű cigány zenekar!** **Buffet.**

Mélyfuratu
ÁRTEZI KUTAKAT,
 VIZVEZETÉKI MUNKÁKAT, KUTSZI-
 VATTYUKAT, GÉP- ÉS KAZAN-
 MUNKÁKAT ELVALLAL! ≡
 Új szivattyuk 30 kor.-tól feljebb kaphatók!

FÜRDŐSZOBA BERENDE-
 ZÉST OLCSÓN TELJESIT.

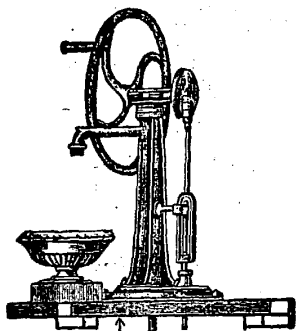
Motorok javítását szakszerűen eszközöli.

Javításokat pontosan eszközöl:

FEJES BERTALAN

gépműhelye és kútfurási vállalata

S-Z-É-K-E-S-F-E-H-É-R-V-Á-R,
 királykút mellett.

Szépen fejlett 5 hóna-
 pos normandiai és belga
 óriás kereszteszű

tenyész
házi nyulak

kaphatók lángi uradalom
 csöszki gazdaságában
 Csösz, (Fejérmegye) mér-
 sékelt áron.

Hirdetések

jutányos áron felvételnek a
 kiadóhivatalban, Szt-István-tér I.

SCHUBERT és SCHLESINGER Székesfehérvár,

női divat-, konfekció és vászon nagy áruháza.

Karácsonyi alkalmi kiárúsítása

már megkezdődött és tart december hó 31-ig.

Még soha nem volt felhalmozva üzletünkben oly nagy tömeg áru, mint
 most és még soha nem alkalmaztunk oly nagy foku árleszállítást, mint az idei
 karácsonyi alkalmi kiárúsításra!

Nagy választéku raktárunk összes cikkeire
= kiterjed az alkalmi árleszállítás! =

Nagyrabecsült helybeli vevőinket tisztelettel hívjuk meg alkalmi kiárúsításunk
 szives megtekintésére, — igen tisztelt vidéki vevőinknek pedig felajánljuk
 nagy karácsonyi mintagyűjteményünk bérmentes megküldését.

Olcsó, szabott árak!

Készpénzfizetésnél 5% engedmény.

Schubert és Schlesinger Székesfehérvár,

női divat-, konfekció és vászon nagy áruház.